

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.95/2021/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrről, a 2022. január 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2021. június 21. napján kihirdetett 17.B.262/2018/206. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott által 2017. szeptember 7. napjától 2020. április 21. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve 2020. április 22. napjától 2020. november 24. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt tekinti beszámítottnak.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 959.310,- (kilencszázötvenkilencezer-háromszáztíz) Ft-ra felemeli.

A vádlott felmentését akként helyesbíti, hogy a 3 rb. lopás büntettének kísérlete (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. b) pont bb) és bc) alpont, (3) bek. b) pont ba) alpont) helyett 3 rb. lopás vétségének kísérlete (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. b) pont bb) és bc) alpont) miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.

A nyomozás során lefoglalt és a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságon Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt

111. sorszám alatti	1 db gázégőt,
112. sorszám alatti	1 db zseblámpát,
113. sorszám alatti	1 db övtáskát,
114. sorszám alatti	1 db GPB gázgyújtót,
115. sorszám alatti	1 pár kesztyűt,
116. sorszám alatti	1 db. kombinált fogót,
117. sorszám alatti	1 db csavarhúzó,
118. sorszám alatti	1 db tapétavágót,
119. sorszám alatti	1 db csőszál és
120. sorszám alatti	1 db pótpengét műanyag dobozban elkobozza.

A nyomozás során lefoglalt és a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságon

- Bnyt.1160/2018. tételszámon kezelt

1. sorszám alatti 22 db gáz riasztó löszér, valamint

- Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt

52. sorszám alatti	1 db Breitling karóra,
53. sorszám alatti	1 db Kontakt mikrofon szett
54. sorszám alatti	3 db papírszelet,
55. sorszám alatti	1 db könyv,
56. sorszám alatti	2 db képi vizsgálati jegyzőkönyv,
57. sorszám alatti	2 db lap,
110. sorszám alatti	1 db Tom-Tom navigáció,
122. sorszám alatti	1 db fekete polár felső,
123. sorszám alatti	1 db Alcatel mobiltelefon,
124. sorszám alatti	1 db Nokia mobiltelefon,
125. sorszám alatti	1 db átlátszó nylon ajándék zacskó,
126. sorszám alatti	1 db ezüstnek látszó két fehér köves gyűrű,
127. sorszám alatti	1 db aranynak látszó karkötő,
128. sorszám alatti	1 pár aranynak látszó fülbevaló és
129. sorszám alatti	1 db aranynak látszó gyűrű

lefoglalását megszünteti és Terhelt1 vádlott részére kiadni rendeli.

A nyomozás során lefoglalt és

- a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságon Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt

47. sorszám alatti	1db Mikoro SD Nokia,
48. sorszám alatti	1 db Memória Stick SAMSUNG Disk,
49. sorszám alatti	1 db Pendrive Kingstone,
50. sorszám alatti	1 db SD kártya LEXAR,
51. sorszám alatti	1 db SD kártya Samsung

lefoglalását megszünteti és iratokhoz csatolását rendeli el.

- a Keszthelyi Rendőrkapitányságon 374/20/2017. szám alatt pénznilyvántartásba vett és a Zala Megyeri Rendőrfőkapitányság 10049006-01451650-20000002 számú számlájára 20040/1157/2017-Bü szám alatt befizetett 105,- (egyszázöt) Ft lefoglalását megszünteti és megállapítja, hogy az az állam tulajdonába kerül.

- a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt 37. sorszám alatti 1 db vendégkönyv lefoglalását megszünteti és azt tanú10nak (Cím54) kiadni rendeli.

- a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt 14., 16., 20., 44-47., 54-56. sorszám alatti DVD lemezek, 58. sorszám alatti CD lemez és 72. sorszám alatti Sony pendrive

lefoglalását megszünteti és iratokhoz csatolását rendeli el.

- a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt

48. sorszám alatti	2 db lábbeli nyomtöredék,
49. sorszám alatti	1 db szövetnyom,
50. sorszám alatti	2 db kesztyűnyom és
57. sorszám alatti	1 db olvadt műanyag maradvány

lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A nyomozás során Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt 31-34. sorszám alatti bűnjelekről meghozott rendelkezést mellőzi.

A vádlott által viselni köteles bűnügyi költség összegét 13.253.696,- (tizenhárommillió-kettőszázötvenháromezer-hatszázkilencvenhat) Ft-ra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy:

- az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok között helyesen a 2020. november 19. és 2021. június 7. napjait tünteti fel,
- a vádlott 2020. november 24. napjáig állt bűnügyi felügyelet alatt, majd más ügyben 2020. november 25. napjától őrizetben, illetve 2020. november 27. napjától letartóztatásban van.

INDOKOLÁS

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2021. június 21. napján kihirdetett 17.B.262/2018/206. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat

- társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b), c) és e) pont, (4) bekezdés b) pont],
- 2 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) (2) bekezdés a) és f) pont],
- 2 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk.194.§ (1) (2) bekezdés f) pont],
- lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb) és bc) alpont, (4) bekezdés b) pont],
- lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb), bc) és be) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) és be) alpont],
- 2 rb. lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb) és bc) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) és be) alpont],
- 2 rb. lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb) és bc) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) alpont].
- 2 rb. lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb), bc) és be) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) alpont] és

- 2 rb. lopás vétsége [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb), bc) alpont] miatt mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 12 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 387.000,- Ft erejéig vagyonekhozást rendel el. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban határozta meg, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék Terhelt1 vádlottat az ellene emelt további

lopás büntette (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb), bc) és be) pont, (3) bekezdés b) pont, ba) és be) alpont),

3 rb. lopás büntettének kísérlete (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb) és bc) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) alpont),

lopás vétsége (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb), be) és bf) alpont),

2 rb. lopás vétsége (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb), bc) és be) alpont)

2 rb. lopás vétsége (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb) és bc) alpont) és

lopás vétsége (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés b) pont, bb) és bf) alpont) miatt emelt vád alól felmentette.

[3] Az ítélet ellen az ügyész három munkanapi határidő belül a vádlott terhére, a felmentések miatt, megalapozatlanság okából, bűnösségének megállapítása és a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása végett; míg az ítélek kihirdetésekor a vádlott meg nem jelölt okból és céllal, védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezéseket.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF. 265/2018/7-8. számú átiratában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta; az ítéleti tényállás 2.) pontjában rögzített tényállás azonban hiányosságai, iratellenességei és téves ténybeli következtetései miatt megalapozatlan. Egyetértett a fellebbviteli főügyészség azzal, hogy az ítéleti tényállás 2./4-8.) és 2./10-13.) pontjaiban írt vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában az elsőfokú ítéletben hivatkozott bizonyítékok önmagukban nem elégségesek a vádlott bűnösségének a megállapításához, de hangsúlyozta, hogy – az azonos napon és napszakban történt elkövetési időpontok, közeli helyszínek, azonos elkövetési módszer, hasonló ruházat és megjelenés tükrében – a rendelkezésre álló bizonyítékok együttes értékelése és összevetése azon cselekmények bizonyítékaival, amelyekben a bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségét kétséget kizáróan meg tudta állapítani, már oksági kapcsolatot teremt a vádlott és a felmentéssel érintett sértettek sérelmére elkövetett cselekmények között, ennél fogva pedig alkalmasak azon ténybeli következtetés levonására, hogy a 2./4-8.) és 2./10-13.) tényállási pontokban írt cselekmények elkövetője is Terhelt1 vádlott volt. A tényállás ilyen irányú megváltoztatására a másodfokú eljárásban – a valószínűsíthető szakértői megállapításokra épülő ténymegállapításokból további tényekre történő következtetés útján – lehetőség van.

[5] Az ítéleti tényállás 1.) pontjában írt cselekmények minősítését illetően arra hivatkozott, hogy a rablás büntette 4 rendbeli, mert a rablás annyi rendbeli, ahány személlyel

szemben alkalmaztak erőszakot vagy élet és testi épség elleni fenyegetést, és a rablással bűnhalmazatban a (társtettesként elkövetett) magánlaksértés büntette is megállapítandó; a sértett bejelentése maradéktalanul megfelel az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonása kívánásának.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség összességében a vádlott terhére súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést módosított formában fenntartva az ítélet megváltoztatását, ezen belül:

a felmentő rendelkezések mellőzését és a vádlott bűnösségének lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bb-bc*), *be*) pont, (3) bekezdés *ba*), *be*) pont], lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bb*), *be-bf*) pont], 2 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bb-bc*), *be*) pont], 2 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bb*), *bf*) pont] és 3 rendbeli lopás vétségének kísérletében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bb-bc*) pont] is történő megállapítását,

az ítéleti tényállás 1.) pontjában írt cselekmény 4 rb társtettesként elkövetett rablás büntetnének [Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés *b-c*) pont, (4) bekezdés *b*) pont] és magánlaksértés büntetnének [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *a*), *c-d*) pont, (4) bekezdés] is történő minősítését,

a fegyházbüntetés mértékének és a közúti járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítását,

az előzetes fogva tartás beszámítására vonatkozó rendelkezés pontosítását,

a vádlottal szemben 1.211.560,- Ft erejéig vagyonek Kobzás elrendelését,

a vádlott sértett² magánfél részére a kamat megfizetésére is kötelezését, továbbá sértett¹¹ magánfél részére 30.000,- Ft, míg sértett¹⁹ magánfél részére 3.000,- Ft kártérítés megfizetésére kötelezését, ezeket meghaladóan a magánfelek polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítását,

az elsőfokú ítélet által nem érintett bűnjelekről történő megfelelő rendelkezést,

a vádlott 13.744.672,- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezését,

az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok feltüntetésének pontosítását, valamint

a vádlottal szemben fennállt kényszerintézkedések időpontjainak pontosítását

indítványozta, azzal, hogy a tényállást több ponton helyesbítendőnek, kiegészítendőnek és eltérően megállapítandónak tartotta, míg a vádlott és védője jogorvoslati kérelmét nem tartotta alaposnak.

[7] Terhelt¹ vádlott a fellebbezése írásbeli indokolásában, mivel álláspontja szerint az ítéleti tényállás 1.) pontját érintő körben további bizonyítás felvétele – így további tanúk meghallgatása, a különösen védett tanúval (tanú¹³) történő szembesítése és rá nézve orvosi dokumentációk beszerzése, a bűncselekmény helyszínén készült kamerafelvételek előkerítése után annak megtekintése és a DNS vizsgálattal kapcsolatban általa megfogalmazott aggályok, különösen a személyét illetően találatot jelentő DNS szakrendszeri azonosító kód tisztázása – szükséges, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése iránti indítványt terjesztett elő, részletesen taglalva az elsőfokú bizonyítás hiányosságait, mellyel álláspontja szerint jelentősen sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Másodlagosan tárgyalás tartását, bizonyítás felvételét, majd a teljeskörűen rendelkezésre álló bizonyítékok vizsgálata alapján a büntetőjogi felelősségéről való döntéshozatalt kérte.

[8] A vádlott védője írásban indokolt védelmi fellebbezésében az ítéleti tényállás 2.) pontjában írt - vádlottat elmarasztaló - bűncselekményekkel kapcsolatos fellebbezését nem tartotta fenn, a továbbiakban a vádlott ítéleti tényállás 1.) pontjában írt bűncselekmények alóli felmentését és minderre tekintettel a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[9] Álláspontja szerint az iratellenesség és a helytelen ténybeli következtetések miatt megalapozatlan tényállás a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, a genetikai szakértői vélemények és a különösen védett tanú által tett tanúvallomások, mint kirekesztendő bizonyítékok nélkül megállapítható helyes tényállás alapján a vádlott felmentésének van helye.

[10] A beszerzett és alapvetően a büntetőjogi felelősséget megalapozó bizonyítékokkal kapcsolatban egyrészt hangsúlyozta, hogy a nyomozás során az NSZKK kirendelést követően szabályszerű szakértő kirendelés hiányában az eljárás genetikai szakértő nem volt jogosult a szakértői vélemények előterjesztésére, ennél fogva az eljárásban jogszerűen felhasználható genetikai szakvélemény sem áll rendelkezésre, az a vádlott bűnösségét megalapozó bizonyítékként nem értékelhető. Ezen túlmenően a vádlott által előterjesztett kifogások – a mintavétel szabályszerűsége, az előírt formai és tartalmi követelmények megtartása és a vélemény valós tartalma is – mind vizsgálandók a genetikai szakértői vélemény törvényességét illetően. A bizonyítékokat illetően másodsorban a bűncselekmény elkövetésének helyszínén készült kamerafelvételek megtekintésének hiányát róta fel, mely álláspontja szerint kétséget kizáróan alátámasztaná, hogy a vádlott nem járt a tатаi helyszínen, így nem hagyhatott ott DNS mintavételre alkalmas nyomokat. Harmadrészt a különösen védett tanú szavahihetőségét kérdőjelezte meg.

[11] A vádlott vezető védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen tárgyalás tartását, az azon felvett bizonyítás eredményéhez képest a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

[12] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során különösen védett tanúként kihallgatott tanú¹³ vallomásának – annak szavahihetetlensége és az általa előadottak ellentmondásokkal teli tartalma miatt – felülvizsgálata szükséges, fellebbezésében 14 pontban fejtette ki a különösen védett tanú vallomásával kapcsolatban felmerült kételyeket. A genetikai szakértői vélemények alapjául szolgáló eljárással – a vádlott DNS mintavételi eljárása, a Terhelt¹ vádlott mintájával történt tényleges találati egyezés körülményei, ennek szakértői intézettel történt közlése, és Terhelt¹ vádlott adatbázisban fellelhető DNS mintáinak mibenléte – kapcsolatban ugyancsak részletesen indokolta aggályait, mely eljárási szabálytalanságok miatt a genetikai szakértői vélemények törvénysértően beszerzett bizonyítékok, így azok kirekesztésére tett indítványt a különösen védett tanú vallomásának kirekesztésével egyidejűleg.

[13] A nyilvános ülésen az ügyész, vádlott és vezető védő változatlan tartalommal tartották fenn a fellebbezésüket.

[14] Sem a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés, sem a felmentést, illetve enyhítést célzó védői és vádlotti fellebbezés nem alapos, a bejelentett ügyészi fellebbezés a

vagyonekhozás összege, a beszámítás és a bűnjelekről való rendelkezés körében megalapozott.

[15] A bejelentett jogorvoslatokra tekintettel az ítéltábla a törvényszék fellebbezéssel sérelmezett ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései értelmében teljes terjedelmében bírálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le; nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív eljárási hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[16] Az elsőfokú bíróság döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak kisebb részben volt hiányos és tért el a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmától [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont]. A megalapozatlanság csak részbeni, azt a másodfokú bíróságnak ki kellett küszöbölnie. Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában biztosított lehetőségnél fogva megállapított tényállás az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, valamint a nyilvános ülésen megtett vádlotti nyilatkozat alapján az alábbiak szerint kiegészítésre és helyesbítésre szorul:

[17] A vádra történő utalás és a vád szerinti minősítés körében [Be. 561. § (3) bekezdés a) pont] rögzítendő, hogy az ügyész a 2021. június 7. napján megtartott tárgyaláson (204. sz. jkv. 9. és 14. old) a perbeszédében a Somogy Megyei Főügyészség B.91/2018/13/I. számú vádiratának 7., 12. és 13. pontjaiban írt bűncselekmények tényállását akként módosította, hogy a vádlott szándéka 50.000,-Ft-ot nem meghaladó értékű különböző tárgyak eltulajdonítására irányult, így ezen tényállások tekintetében a vádirati minősítést akként módosította, hogy Terhelt1 vádlottat a továbbiakban 3 rb. a Btk.370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontjának bb) és bc) alpontjai szerint minősülő szabálysértési értékre, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás vétségének a Btk.10. §-a szerinti kísérletével vádolta.

[18] Ezen túlmenően az ügyész a vádirati tényállás 3. pontjában írt 3 rendbeli és a 11. pontjaiban írt 2 rendbeli cselekmény minősítését a Btk. 370. § (2) bekezdésének b) pont be) alpontjára történő hivatkozás mellőzésével, míg a 14. pontjában írt, sértett17 sértett sérelmére elkövetett cselekmény minősítését a Btk. 370. § (3) bekezdés b) pont be) alpontra történő hivatkozás mellőzésével tartotta fenn.

[19] A vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok körében [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] az előzményi elítélések

1. pontjában írt büntetése során a vádlottat lopás büntettei miatt ítélték el,
- a 3. pontjában feltüntetett büntetés során a vádlottat többszörös visszaesőként ítélték el,
- az 5. pontjában írt elítélés, mint szükségtelenül feltüntetettet mellőzendő (BH2000.532),
- a 6. pontjában írt büntetés utolsó napja: 2013. május 22., a feltételes szabadsága 2014. január 6. napján telt le,
- a 7. pontjában feltüntetett büntetése során a vádlottat lopás büntette és más bűncselekmények miatt ítélték el, a büntetés utolsó napja: 2015. július 26.

[20] Terhelt1 vádlottal szemben:

a 2008. május 28. napján település1en elkövetett emberrablás büntette miatt a Fővárosi Törvényszéken 21.B.1566/2017. szám alatt folyik büntetőeljárás és

a 2015. március 13. napján település2n és a 2016. augusztus 8. napján település3on elkövetett rablás büntettei miatt a egyéb érdekelt3on van vele szemben nyomozati szakban büntetőeljárás, melynek során a Budakörnyéki Járásbíróság a 2020. november 27. napján kelt 3.Bny.1430/2020/2-I. számú végzésével Terhelt1 vádlott letartóztatását rendelte el.

[21] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás körében [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont]:

az ítéleti tényállás 1.) pontját illetően: sértett1 és sértett2 sértettek a bűncselekmény során a végtagjaikon hámsérüléseket szenvedtek *(nyomozati iratok 109., 421., 430-431. 471-473. oldalai)*, továbbá sértett1 és tanú2 magánfelek a meg nem térült káruk, sértett2 magánfél a meg nem térült kára és annak törvényes mértékű kamata erejéig polgári jogi igényt terjesztettek elő. *(nyomozati iratok, 27. sz. jkv. 7., 29. oldal, 36. sz. jkv. 6. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/1.) pontjában sértett6 magánfél 1.300.000,- Ft erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő *(nyomozati iratok 2. kötet 261. oldal, 36. sz. jkv.13. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/2.) pontja tekintetében a_rongálási kárból a biztosító 220.000,- Ft-ot megtérített *(nyomozati iratok 2. kötet 135. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/5.) pontjában a biztosító a rongálási kárt megtérítette *(nyomozati iratok 3. kötet 433. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/6.) pontja vonatkozásában sértett11 magánfél 100.000,- Ft erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő *(nyomozati iratok 3. kötet 443. oldal, 36. sz. jkv. 21. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/8.) pontját illetően: sértett19 magánfél 5.000,- Ft erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő *(nyomozati iratok 3. kötet 305. oldal, 139. sz. jkv. 12. oldal).*

az ítéleti tényállás 2/9.) pontjában a bűncselekmény elkövetésének helye: Cím30 szám.

az ítéleti tényállás 2/14.) pontja vonatkozásában: sértett17 sértettnek okozott kárból a gyűrü vádlottnál történt lefoglalásával és a sértett részére történt kiadásával megtérült *(nyomozati iratok 11. kötet 1474. oldal).*

[22] Ezekkel a kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás mentessé vált a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, így a másodfokú eljárás során is irányadó volt.

[23] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, beszerezte és megvizsgálta mindazon adatokat és bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése szempontjából relevánsak voltak és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette azt, hogy az egyes ítéleti tényállásokat mely bizonyítékok alapján állapította meg, mérlegelte és részletesen indokolta, hogy mely bizonyítékokat vette figyelembe.

[24] Az ítéleti tényállás 1.) pontjában írt vagyon elleni erőszakos cselekmény történeti tényállását abban a körben, hogy hol, mikor és mi történt a helyszínen, milyen és kinek a tulajdonában álló értéktárgyak elvitelére, milyen módon került sor a sértettek, illetve az ő vallomásaikat igazoló tanú1 és tanú3 tanúk vallomásai, a szemlejegyzőkönyvek adatai és az

ezzel kapcsolatos rendőri jelentések, feljegyzések, illetve egyéb okirati bizonyítékok, fényképmelléletek és kamerafelvételek adatai alapján állapította meg. Azt, hogy ezen cselekményt többek között Terhelt1 vádlott követte el, a vádlott tagadásban megnyilvánuló érdemi védekezésével szemben a törvényszék az ezzel ellentétes tartalmú bizonyítékok, így a genetikai szakértői vélemények és az azzal egy irányba mutató különösen védett tanú vallomása, további tanúvallomások és egyéb okirati bizonyítékok adatai alapján, mérlegeléssel állapította meg.

[25] Az elsőfokú bíróság igen részletesen és nagy gondossággal vizsgálta a vádlott terhére és javára szóló bizonyítékokat és nem tévedett, amikor a tényállást elsősorban a genetikai szakértői véleményekre és a különösen védett tanú vallomására alapította.

[26] A különösen védett tanú szavahihetőségét és vallomásának részletes értékelését, valamint a genetikai szakértői vélemények törvényességét – a szakértő kirendelésének, eljárásának és szakvéleménye előterjesztésének eljárási rendjét, az adatkezelést, illetve adminisztrációt – érintően az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által az ítélet indokolásában kifejtetteket, melynek során az elsőfokú bíróság messzemenően kitért a vádlott genetikai szakértői véleményekkel, az eljáró szakértő személyével szembeni kifogásaira. A törvényszék érvei a bizonyítékok törvényességével, illetve a különösen védett tanú szavahihetőségével meggyőzőek, azokkal szemben az ítéltáblában aggály ugyancsak nem merült fel. Mindezek alapján a másodfokú bíróság alaptalannak tartotta a vádlottnak a különösen védett tanú más eljárásban tett vallomásainak jelen ügyben történő bizonyítás anyagává tételét és értékelését, továbbá új DNS szakértő kirendelését, ezért az ítéltábla a tárgyalás tartására, illetve bizonyítás lefolytatására irányuló vádlotti és védelmi indítványokat elutasította.

[27] Bár az elkövetők kesztyűt viseltek - erre vonatkozóan a sértetti tanúvallomásokból és kamerafelvételekből nyerhető adat - ez azonban a DNS nyomok hátsó személyi bejáratú kilincsére és az ingatlanon belül a Matusalem rumosüveg palástjára kerülését nem akadályozhatta meg. Az ítélet indokolása az igazságügyi genetikai szakértő szakvéleményei alapján irathűen rögzítette, hogy a bűncselekmény elkövetésének helyszínén lévő, illetve talált bizonyos tárgyakon Terhelt1 vádlott DNS-maradványa volt azonosítható, mely alapján teljességgel bizonyos, hogy a vádlott a tárgyakkal való érintkezés útján hagyhatott csak DNS-t, melyre csak egyetlen logikus magyarázat lehetséges, mégpedig az, hogy részt vett az 1.) tényállási pontban írt cselekmény elkövetésében, melyet megerősít a különösen védett tanú vallomása.

[28] A törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességében hibátlanul mérlegelte, ezen elemző tevékenysége során részletesen számot adott arról, hogy az egyes bizonyítékoknak miért tulajdonított bizonyító erőt, és részletesen megindokolta, hogy a bizonyítékok alapján miért nem fogadta el a vádlott bűncselekmények elkövetését tagadó védekezését. A terhelő bizonyítékokat a törvényszék alaposan megvizsgálta, azok szorosan kapcsolódnak és nem merült fel olyan bizonyíték, mely alappal kételyeket támasztott volna annak megállapításával szemben, hogy a vádlott az elkövető.

[29] Az ítéleti tényállás 2./1., 2., 3., 9. és 14.) pontjaiban írt vagyon elleni bűncselekmények történeti tényállását az elsőfokú bíróság a tanúvallomások,

szemlejegyzőkönyvek, fényképmelléletek, rendőri feljegyzések és jelentések alapján rögzítette. A vádlott védekezésére figyelemmel igen részletes bizonyítást folytatott arra, hogy más személy elkövethette-e a vád tárgyává tett vagyon elleni bűncselekményeket, melynek keretében számos szakértői véleményt és okirati bizonyítékot értékelt egyénként és összességében is a bizonyítékok összevetését sem mellőzve. Ezen értékelő tevékenysége során azt, hogy ezen cselekményeket a Terhelt1 vádlott követte el, a vádlott tagadásával szemben az azzal ellentétes tartalmú bizonyítékok, így az elkövető ruházata és kinézete körében készült rendőri jelentések adatai, azok összevetése a vádlottal szemben a egyéb érdekelt⁴ által folytatott nyomozás keretében végzett kutatások és lefoglalások adataival, az e körben kirendelt DNS szakértői vizsgálat eredménye, a nyomszakértői vélemények, az antropológus szakértő véleménye, a szagazonosítás adatai, a szemlejegyzőkönyvek és kamerafelvételek elemzéséről készült rendőri jelentés adatai alapján mérlegeléssel állapította meg, melyekből helyesen vonta le azt a következtetést, hogy Terhelt1 vádlott követte el mindazon bűncselekményt, melyben bűnösségét tagadta. E körben utal az ítéltábla arra, hogy az ítéleti tényállás 2.) pontjában írt azon bűncselekmények vonatkozásában, melyekben a törvényszék a vádlott büntetőjogi felelősségét kétséget kizáróan meg tudta állapítani, a fellebbezési eljárásban a védelem részéről már támadás nem is érte.

[30] A törvényszék ezen történeti tényállási pont vonatkozásában is a beszerzett bizonyítékokat megvizsgálta, ütköztette, azokat külön-külön és összefüggéseiben is értékelte, majd a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg törvényes mérlegelő tevékenysége során a tényállást, mely elemző tevékenysége során részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékoknak és miért tulajdonított bizonyító erőt, másokat pedig milyen okokból nem talált hiteltérdemlőnek.

[31] Nem vétett logikai hibát az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a módszerazonosságra, közeli időbeliségre és helyszíni közelségre, az antropológus szakértő valószínűségi véleményére, a kamerafelvétel adataira, a vádlott használatában lévő személygépkocsi útforgalmi adataira és az általa használt hívószám cellainformációira, továbbá az egyéb e körben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra és azok összevetésére tekintettel – bizonyítottság hiányában – nem állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét az ítéleti tényállás 2/4-8.), illetve 10-13.) pontjaiban írt cselekményeket illetően.

[32] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság érvelését a körben is, miszerint az értékelés alá vetett sorozatbűncselekmények kapcsán rendelkezésre álló bizonyítékok vetületében a valószínűsíthető szakértői megállapításokra épülő ténymegállapítások nem tehetőek, a valószínűség talaján álló szakvélemények a bizonyítékok mikénti mérlegelésén alapuló bírói bizonyosság cáfolatára nem alkalmasak, mely miatt a felmentéssel érintett cselekmények vonatkozásában bejelentett ügyészi fellebbezés nem foghatott helyt.

[33] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság érvei meggyőzőek, az általa beszerzett bizonyítékok zárt logikai láncolatot alkotnak, a megállapított tényállás bizonyítékszerű és a törvényszék részletekbe menően és alaposan tett eleget a Be.561. § (3) bekezdés d) pontjában írt indokolási kötelezettségének is, az elsőfokú ítélet indokaival a másodfokú bíróság maximálisan egyetértett.

[34] A vádlott felmentésére kizárólag eltérő tényállás alapján kerülhetett volna sor, eltérő tényállás megállapítására azonban csak az elsőfokú bíróság által feltárt bizonyítékok ellentétes tartalmú értékelése vezethetett volna. Összességében megállapítható, hogy a vágyon elleni erőszakos cselekményt illetően a vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés kizárólag az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő mérlegelési tevékenységét támadta, megalapozatlansági hiba hiányában a törvényes keretek közt elvégzett mérlegelő tevékenységen nyugvó tényállás felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban azonban lehetőség nincs [a Be. 593. §-ának (2) bekezdése], ezért a felmentésre irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

[35] Ezzel kapcsolatban hivatkozik a másodfokú bíróság az EBH 2019.B.9. szám alatt közzétett elvi döntésben kifejtettekre:

„[53] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás vagy vallomásrész alapján.

[54] A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól - megalapozott tényállás esetén - akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő.”

[36] Az elsőfokú bíróság igen nagy részletességgel megindokolta, hogy mely bizonyítékokra alapított tényeket és melyekre nem, a bizonyíték-értékelő és ténymegállapító tevékenysége a törvénynek és a bírói gyakorlatnak is megfelel, nem volt ezért arra eljárásjogi lehetőség, hogy az ítéletben foglaltakkal szemben a másodfokú bíróság a védelmi érvekre alapítson tényállást. A tényállás megalapozottsága és súlyos eljárási szabálysértés hiánya miatt a hatályon kívül helyezésre irányuló vádlotti fellebbezés sem lehetett alapos.

[37] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a vádlott által elkövetett cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

[38] Nem tévedett a törvényszék, amikor a váddal egyezően Terhelt1 vádlott által elkövetett rablást egyrendbelinek minősítette. Bár a vádlott – ismeretlenül maradt társaival – mind a két felnőtt, mind a két gyerekkorú sértett ellen alkalmazott erőszakot, ezt azonban az együtt lakó, egy ház- és életközösségben élő személyek vagyonszösségének részét képező, tulajdonukban vagy birtokukban levő dolgok jogtalan eltulajdonítás végett fejtették ki. Jelen esetben négy személlyel szemben történt meg ugyan az erőszak alkalmazása, de csak egy vágyon (vagyonszösség) károsodott, ezért a rablás teljes tényállása nem négy személlyel, hanem csak eggyel szemben valósult meg, így a cselekmény egyrendbeli rablás büntetvénynek minősül, a 4 személlyel szemben történő erőszak kifejtése azonban súlyosító körülményként értékelendő.

[39] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek az ítéleti tényállás 1.) pontjában írt cselekmény minősítésével kapcsolatban kifejtett azon álláspontját sem, hogy a vádlott az ítéleti tényállás 1.) pontjában írt magatartásával a rablással bűnhalmazatban a Btk.

221. § (1) bekezdésébe ütköző és - a (2) bekezdés *a)*, *c-d)* pontjaira figyelemmel - a (4) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett magánlaksértés büntettét is megvalósította. Az ítéltábla álláspontja szerint az elkövetési szándék egységessége, a cselekmények időbeli és térbeli egybeesése, illetve az eszköz-célcselekmény szoros belső kapcsolata kizárja a magánlaksértésnek a rablással bűnhalmazatban való megállapítását, mellyel kapcsolatban utal a bíróság arra, hogy ezen cselekmény miatt a vádlott gyanúsítására sem került sor és ezen magatartást – mivel megállapításának a feltételei nem állnak fenn – az ügyész a vádiratban sem minősítette.

[40] A törvényszék feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, és azokat megfelelően értékelve - a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérése érdekében - tetтарыos szabadságvesztést szabott ki. Ennek során nyomatékkal értékelte az eljárás jelentős elhúzódasát, amely lehetővé tette az irányadó középértéktől való eltérést. A kiszabott 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés a 10 év közügyektől eltiltással együtt – a vádlott bűnöző életmódjára, az általa elkövetett cselekmények sorozatjellegére, illetve a gátlástalan elkövetési módra – tekintettel igazodik a vádlott személyének nagyfokú társadalomra veszélyességéhez, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, és a bűnösségi körülményekhez. A kiszabott szabadságvesztés tartama összehatasában szükséges, de elegendő is a büntetési célok érvényre juttatásához, melyből következik, hogy az ítéltábla a vádhatóság súlyosításra, illetve a védelem enyhítésére irányuló fellebbezését sem tartotta megalapozottnak.

[41] Figyelemmel arra, hogy a Be. 605. § (2) bekezdése értelmében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye, az ítéltábla a törvényszék által kiszabott közúti járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítására törvényes lehetőséget nem látott.

[42] Az ítéleti tényállás 2/2., 3., 9. és 14. pontjaiban megállapított bűncselekmények elkövetésével Terhelt1 vádlott összesen 959.310,- Ft összegű *(2/2. alatti tényállás: összesen 210.000,- Ft, 2/3. alatti tényállás: összesen 587.310,- Ft, 2/9. alatti tényállás: összesen 62.000,- Ft, 2/14. alatti tényállás: összesen 100.000,- Ft)* meg nem térült kárt okozott, amivel jogtalanul gazdagodott, ezért az ítéltábla a vádlottal szemben megállapított vagyonek Kobzás összegét ennek megfelelően felemelte.

[43] Figyelemmel arra, hogy a törvényszék az ítéleti tényállás 2./7., 12. és 13. pontjaiban az ügyész által módosított vádirati tényállással egyezően azt állapította meg, hogy az ismeretlen elkövető szándéka 50.000,-Ft-ot nem meghaladó értékű különböző tárgyak eltulajdonítására irányult, a törvényszék felmentő rendelkezésének is a módosított vád alapján kellett volna alapulnia, ezért a vádlott felmentését ezen történeti tényállási pontok tekintetében akként helyesbítette, hogy a 3 rb. lopás büntettének kísérlete [Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. b) pont bb) és bc) alpont, (3) bek. b) pont ba) alpont] helyett 3 rb. lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. b) pont bb) és bc) alpont] miatt emelt vád alól tekinti Terhelt1 vádlottat felmentettnek.

[44] Nem érett egyet az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon indítványával, hogy – mivel sértett2 magánfél a kamatokra kiterjedően terjesztette elő a polgári jogi igényét – Terhelt1 vádlottnak sértett2 magánfél részére a kamat megfizetésére történő kötelezése is

indokolt, ugyanis az elsőfokú bíróság a magánfelek (köztük sértett² sértett) ítéleti tényállásban rögzített kárukat meghaladó részben – ami nyilvánvalóan a kamatkövetelést is magában foglalja – előterjesztett polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Megjegyzi az ítéltábla, hogy az ítélet polgári jogi igényt elbíráló rendelkezését jogorvoslattal a fellebbezésre jogosultak nem támadták.

[45] Az elsőfokú bíróság számos, az eljárás során lefoglalásra került bűnjelről nem rendelkezett, ezért azt az ítéltábla az alábbiak szerint pótolta:

A nyomozás során a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság által 14000/122/2017.bü. számú eljárásban

a vádlottól lefoglalt és Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt 111-120. sorszám alatti bűnjeleket (*nyomozati iratok 1472-1473. oldal*) – mivel azok az elkövetés eszközeinek vagy az arra szánt dolgoknak minősülnek – Btk. 72. (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozta.

A vádlottól lefoglalt és Bnyt.1160/2018. tételszámon kezelt 1. sorszám alatti lőszerek (*nyomozati iratok 1551. oldal*), valamint Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt 52-57. sorszám alatti (*nyomozati iratok 1550. oldal*), 110. sorszám alatti (*nyomozati iratok 1472-1473. oldal*), illetve 122-129. sorszám alatti (*nyomozati iratok 1472-1473. oldal*) bűnjelek lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 vádlott részére kiadni rendelte.

A vádlottól lefoglalt és Bnyt.34/2017. tételszámon kezelt 47-51. sorszám alatti (*nyomozati iratok 1550. oldal*) bűnjelek lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelte el.

A lefoglalt, a Keszthelyi Rendőrkapitányságon 374/20/2017. szám alatt pénznyilvántartásba vett és a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság 10049006-01451650-20000002 számú számlájára 20040/1157/2017-Bü szám alatt befizetett 105,- Ft lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és Be. 321. § (5) bekezdése alapján megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül.

tanú10től lefoglalt és a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt 37. sorszám alatti vendégkönyv lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és azt Be. 321. § (1) bekezdése alapján tanú10nak rendelte kiadni.

A lefoglalt és a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt 14., 16., 20., 44-47., 54-56., 58. valamint 72. sorszám alatti adathordozók lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelte el.

A lefoglalt és a Tatabányai Törvényszéken Bj.49/2020. tételszámon kezelt 48-50. sorszám alatti (*nyomozati iratok 587. oldal*), illetve az 57. sorszám alatti (*nyomozati iratok 407. oldal*), anyagmaradványok lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján megsemmisítését rendelte el.

[46] A Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság által 14000/122/2017.bü. számú eljárásban lefoglalt és Bnyt.34/2017. tételszámon 31-34. szám alatt kezelt bűnjelek (*nyomozati iratok 253. oldal*) lefoglalásának megszüntetését a nyomozó hatóság a 2018. január 2. napján kelt 14000/122/2017.bü. számú határozatával elrendelte (*nyomozati iratok 255. oldal*), így a másodfokú bíróság az azokról való rendelkezést mellőzte.

[47] Az ítéltábla Terhelt1 vádlott által viselni köteles bűnügyi költség összegét 13.253.696,- Ft-ra felemelte, tekintettel arra, hogy a törvényszék a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegének számításánál figyelmen kívül hagyta a 46/III. szám alatti végzésével megállapított 2.310,- Ft tanúnak járó útiköltség, a 46/V. szám alatti végzésével megállapított 2.687,- Ft tanúnak járó útiköltség, 90. szám alatti végzésével megállapított 7.858,- Ft szakértői díj, a 139/III. szám alatti végzésével megállapított 3.259,- Ft tanúnak járó útiköltség, továbbá a 2019. június 19-ei genetikai szakértői tájékoztatással kapcsolatosan felmerült 69.580,- Ft bűnügyi költség összegét.

[48] A másodfokú bíróság a fentiek alapján a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét.

[49] Miután ezeket meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, azt a másodfokú bíróság a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. §-a alapján helybenhagyta azzal, hogy az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok két időpontját pontosította és azok között helyesen a 2020. november 19. és 2021. június 7. napjait tüntette fel, továbbá a vádlott személyi adatait megelőzően feltüntetett kényszerintézkedések időpontjait pontosítva megállapította, hogy Terhelt1 vádlott 2020. november 24. napjáig állt jelen ügyben bűnügyi felügyelet alatt, majd más ügyben 2020. november 25. napjától őrizetben, illetve 2020. november 27. napjától letartóztatásban volt.

Győr, 2022. január 26.

dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

dr. Zsámboki Györgyi sk.
előadó bíró

dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Ezen ítéletben írt változtatással a Tatabányai Törvényszék 17.B.262/2018/206. számú ítélete 2022. január 26. napján jogerőre emelkedett.

dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke